

Publicerad 2015-06-21 11:02 av Leni

Lystring

Luftrum utan andning
Din lust, ett rymligt begär
Ett under utan utgift
Vi stannar i din sfär

Dina tåg så ärorika

Jag vandrar nu på lina
mellan dina spända knogar
och hoppas att mina späda
lemmar ej ger vika

Sagor om sanning och
en romantisk tragedi
Jag ville förklara alla knutar,
alla lögner, anarkin
som brusar upp
mot skarpa klippor,
spjuten i mitt inre

Försvara utopin

Tumult i trista ränder
som rutar in mig
rätt och slätt

Du vadar genom kaoset,
jag dirigerar din reträtt

Som sommaren på vintern
en hägring, exemplar

Som frihet bakom galler
En fantasi så onåbar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Leni med Poeter.se id #49944 innehar upphovsrätten